

ΚΙΝΗΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

www.kipan.gr

kipan.gr@gmail.com

ΑΘΗΝΑ, 11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2018

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Για οικονομικά θέματα πέραν της χρηματοδότησης των ΑΕΙ

Προσφορά του Καθηγητή Πανεπιστημίου στην Εκπαίδευση, στην Οικονομία, και στην Κοινωνία

Ο Καθηγητής Πανεπιστημίου είναι το κομβικό στοιχείο ενός πανεπιστημίου. Από τη δραστηριότητά του εξαρτάται η ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης, η αξιολόγηση του πανεπιστημίου, η οικονομική ευρωστία του ιδρύματος μέσω του ΕΛΚΕ, αλλά και η σύνδεση με την κοινωνία μέσω αξιόλογων προσφερόμενων σπουδών τις οποίες η κοινωνία αναγνωρίζει, η απορρόφηση άνεργων πτυχιούχων, η προσφορά υποτροφιών για μεταπτυχιακά/διδακτορικά, αλλά και η απασχόληση μέχρι και προπτυχιακών φοιτητών. Ειδικά η προσέλκυση ευρωπαϊκών κονδυλίων αποτελεί καθαρή εισαγωγή συναλλάγματος για τη χώρα με αποδέκτες όχι τόσο τους Καθηγητές, όσο τους φοιτητές, το ίδιο το Πανεπιστήμιο, αλλά και την ίδια τη χώρα.. Οι Καθηγητές Πανεπιστημίου, με σκληρή δουλειά που -δυστυχώς- δεν αναγνωρίζεται ανάλογα από την πολιτεία και σε αντίξοες συνθήκες, έχουν καταφέρει να είναι ανταγωνιστικοί ως προς τους ευρωπαϊκούς συναδέλφους τους στην προσέλκυση κονδυλίων. Επιπλέον, ο Καθηγητής Πανεπιστημίου συμμετέχει σε αναπτυξιακά έργα, εκπονεί μελέτες, και συνεισφέρει άμεσα και μετρήσιμα στην απορρόφηση αναπτυξιακών κονδυλίων και μείωση της ανεργίας μέσω της απασχόλησης επιστημονικού δυναμικού σε αυτά. Δεν είναι τυχαίο φυσικά που οι Καθηγητές Πανεπιστημίου ήταν από τους πρώτους δημόσιους λειτουργούς και υπαλλήλους που επεδίωξαν και στήριξαν την αξιολόγησή τους και την αξιολόγηση των Πανεπιστημίων, κάτι που θεσμικά πήρε σάρκα και οστά μέσω της ΑΔΙΠ.

Ο Ρόλος του Καθηγητή Πανεπιστημίου στην Αποφυγή του Brain Drain

Ειδικά στα χρόνια της κρίσης, οι αποχωρήσεις των αποφοίτων των Ελληνικών ΑΕΙ στο εξωτερικό έχουν πολλαπλασιαστεί, με αρνητικές οικονομικές αλλά και κοινωνικές συνέπειες. Οι νέοι επιστήμονες βρίσκονται στο εξωτερικό, αποκόπτονται από την Ελληνική κοινωνία η οποία διέθεσε τους πόρους για την εκπαίδευσή τους και δεν συμβάλλουν στην ανάπτυξή της. Μέχρι και η ΕΡΤ πρόσφατα αφιέρωσε εκπομπή στο brain drain με παρουσία του Υπουργού Παιδείας και παρουσίαση σχετικής μεγάλης έρευνας (ERT Brain Drain, εκπομπή PASSWORD,

<http://webtv.ert.gr/ert1/password/21ian2018-password-brain-drain-a%CE%84-meros/>,

<http://webtv.ert.gr/ert1/password/28ian2018-password-brain-drain-b%CE%84-meros/>).

Μισθολόγιο Καθηγητών Πανεπιστημίου

Παρόλο που ο Καθηγητής Πανεπιστημίου, μέσω της δραστηριότητάς του, «συμμετέχει» στην πληρωμή του βασικού του μισθού αλλά και συμβάλλει στην μείωση της ανεργίας και του brain drain των αποφοίτων, η πολιτεία δεν έχει σεβαστεί το ρόλο του αυτόν με ανάλογη μισθολογική ανταπόδοση. Ο μισθός του Καθηγητή Πανεπιστημίου, ειδικά στα χρόνια της κρίσης 2010-2018, όχι μόνο δεν έχει ανέλθει σε επίπεδα που να ανταποκρίνονται στην προσφορά του αλλά, αντίθετα, έχει μειωθεί αισθητά. Η πολιτεία δεν σεβάστηκε, ούτε το ρόλο και την προσφορά του Καθηγητή Πανεπιστημίου, αλλά ούτε και την απόφαση του ΣτΕ του 2014 με την οποία απαιτήθηκε η επαναφορά του μισθολογίου του στα προ του 2012 επίπεδα. Όχι μόνο δεν σεβάστηκε τους Πανεπιστημιακούς, αλλά έφτασε μέχρι και να τους εμπαιζει, ψηφίζοντας νέο μισθολόγιο (νόμος 4472/2017) που ονομαστικά αυξάνει ελάχιστα τις μικτές αποδοχές τους, αλλά μειώνει τις καθαρές (!!!) μέσω αύξησης της φορολογίας τους. Το αποτέλεσμα είναι η φυγή ικανότατων Καθηγητών

στο εξωτερικό, που οδηγεί στην ενίσχυση των ΑΕΙ του εξωτερικού (πολλά εκ των οποίων είναι ιδιωτικά) με εξαιρετικούς Έλληνες Καθηγητές, και η αποδυνάμωση του Ελληνικού Δημόσιου Πανεπιστημίου. Ακόμα και εκείνοι οι Έλληνες του εξωτερικού, που εκλέγονται σε θέσεις ΔΕΠ στην Ελλάδα, συχνά επιλέγουν να μην έρχονται στην Ελλάδα, αλλά να παραμένουν στο εξωτερικό με πολλαπλάσιες αποδοχές.

Συνέπειες στην Ύφεση της Χώρας

Οι αποχωρήσεις Καθηγητών, οι μη προσελεύσεις εκλεγμένων Καθηγητών, αλλά και το χαμηλό ηθικό των Καθηγητών που υπηρετούν στην Ελλάδα έχουν αρνητικές συνέπειες στην προσέλκυση ερευνητικών κονδυλίων και περαιτέρω στον αριθμό νέων επιστημόνων που επιλέγουν να μείνουν στην Ελλάδα για μεταπτυχιακά/διδακτορικά και να συμβάλουν και οι ίδιοι σε ερευνητικά αλλά και αναπτυξιακά έργα. Η αλυσίδα αυτή έχει ευρύτατες οικονομικές συνέπειες. Επιπλέον του χαμηλού μισθολογίου, οι πρόσφατες αλλαγές στη διαχείριση των ερευνητικών προγραμμάτων, με την καθιέρωση του γραφειοκρατικού δημόσιου λογιστικού στους ΕΛΚΕ, επιδεινώνουν αυτήν την κατάσταση και μεγεθύνουν το φαύλο κύκλο.

Αιτήματα

1. Η στήριξη του Καθηγητή Πανεπιστημίου ισοδυναμεί με τη στήριξη του Δημόσιου Πανεπιστημίου. Ο μισθός του Καθηγητή Πανεπιστημίου πρέπει να αυξηθεί. Ο Καθηγητής Πανεπιστημίου θα ανταποδώσει την αύξηση αυτή αλλά και μέρος του μισθού του μέσω των κονδυλίων που θα προσελκύσει, μέσω του επιστημονικού δυναμικού που θα απασχολήσει σε ερευνητικά και αναπτυξιακά έργα άρα και μέσω νέων ασφαλιστικών και φορολογικών εισφορών του δυναμικού αυτού, αλλά και της ανάπτυξης που θα φέρει η μη αποχώρηση του επιστημονικού δυναμικού της χώρας. Η αύξηση του μισθού θα δώσει μήνυμα στους επιστήμονες του εξωτερικού ότι το δημόσιο πανεπιστήμιο δεν εγκαταλείπεται από την πολιτεία και εκείνοι θα ενδιαφερθούν να επιστρέψουν με καλύτερες συνθήκες.
2. Πρέπει να αυξηθούν οι νέες θέσεις Καθηγητών στα Πανεπιστήμια. Αυτό είναι κρίσιμο γιατί το πανεπιστήμιο, και ειδικά το περιφερειακό πανεπιστήμιο, είναι υποστελεχωμένο σε σημείο που να μην είναι πλέον λειτουργικό και με αποτέλεσμα την αποδυνάμωση της περιφέρειας από νέους επιστήμονες που φεύγουν στο εξωτερικό. Η κοινωνία το βλέπει αυτό και απογοητεύεται από το ότι η χώρα μας δεν προσφέρει ευκαιρίες εκπαίδευσης και απασχόλησης για όλους, τα περιφερειακά έργα υποστελεχώνονται, και η οικονομία αλλά και η τοπική κοινωνία επηρεάζεται αρνητικά.
3. Ο ΕΛΚΕ πρέπει να λειτουργεί με ελάχιστη γραφειοκρατία, ώστε ο Καθηγητής να ελευθερωθεί από αυτήν και να επικεντρωθεί στην ουσία της έρευνας και της προσέλκυσης προγραμμάτων από το εξωτερικό, αλλά και να αναμιγνύεται σε εφαρμοσμένα έργα ανάπτυξης. Δεν νοείται, σε εποχή οικονομικής κρίσης, ένας Καθηγητής να έχει ερευνητικό πρόγραμμα και την ισχυρή θέληση να υποστηρίξει έναν μεταπτυχιακό φοιτητή, ο φοιτητής επίσης να θέλει να μείνει στη χώρα για να εργαστεί στο πρόγραμμα, αλλά η γραφειοκρατία (ο φοιτητής πρέπει να αναλάβει το Έργο ως Εργολάβος!!!) και η απίστευτα μεγάλη φορολόγηση (ΕΦΚΑ, ΦΠΑ) να οδηγούν το φοιτητή στη μετανάστευση. Συνεπώς, η μείωση της γραφειοκρατίας του ΕΛΚΕ είναι κάτι που πρέπει να γίνει αύριο και θα έχει άμεσο και μετρήσιμο αποτέλεσμα, σε σχέση με προσέλκυση και απορρόφηση πόρων, και τελικά με την ανάπτυξη της χώρας. Δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο. Η διατήρηση του υφιστάμενου καθεστώτος για τους ΕΛΚΕ θα τους οδηγήσει στο να μην είναι ανταγωνιστικοί όσον αφορά στην ευρωπαϊκή ανταγωνιστική χρηματοδότηση, και τελικά στον οικονομικό μαρασμό. Θα ενισχυθεί το brain drain (φοιτητών και Καθηγητών), θα χαθούν αναπτυξιακές ευκαιρίες, θα χαθούν οικονομικοί πόροι για τη χώρα, η τριτοβάθμια εκπαίδευση θα υποστεί ένα μεγάλο πλήγμα. Ο μεγάλος χαμένος θα είναι η ίδια η χώρα.

**ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ της
ΚΙΝΗΣΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗΣ**